# Toulky (Po´ Folks) - Gott, Karel

Jó když my byly jen dítka
táta náš nás nutil číst a psát.
Měl svůj cíl, ten správnej muž,
co z nás batolat se má stát.

Že já mám být vtipnou dívenkou,
pak že si má bohatej mě vzít.
Já mám jít zase do škol,
jméno získat, sedm titulů v kapse mít.

A dítka propadly toulkám, toulkám,
a táta si říká to koukám,
a místo školy zábava a zpívání,
to patří k těm krásným toulkám.

My dlouho, dlouho byly bez peněz,
musím říct že jsme někdy ještě dnes.
My neměly dům ani ten podnájem,
a žádnej plat jen když vám zahrajem.

Já si řekla tenkrát, že bylo mi líp.
Já vím když táta náš v rukoutě hřál.
Osud náš ten byl by jistější,
jen dělat všechno jak si táta přál.

A my dva propadli toulkám, toulkám,
a táta si říká to koukám,
a místo školy zábava a zpívání ,
to patří k těm krásným toulkám.

Teď se k nám úspěch přiklání,
a táta náš se smířil s tím.
Že je zpěv povolání,
rozdávat smích, že není neštěstí.

Rozdávat smích a náladu mít.
Holka tě nechá, bolí tě kříž.
Ha, ha cesty a prach, ale není čas klít,
všechno žene tě dál, proč to víš.

To dítka propadly toulkám, toulkám,
a táta si říká to koukám,
a místo školy zábava a zpívání,
to patří k těm krásným toulkám.

Toulkám, toulkám
á táta si říká to koukám,
a místo školy zábava a zpívání,
to patří k těm krásným toulkám.

Toulkám, toulkám
á, á táta si říká to koukám,
a místo školy zábava a zpívání,
to patří k těm krásným toulkám.